

PIETARIN VAALIEN TULOKSET

Pietari, helmikuun 9 pnä 1907.

Pietarin vaaleissa voittivat kadetit. He veivät läpi 151 valitsijamiestä 11 äänestysalueella. Vasemmistoblokki voitti ainoastaan yhdellä äänestysalueella, Viipurinpuolella, vieden läpi 9 valitsijamiestä 160:stä.

Pietarin vaalien peruserikoisuudet: äänestäjien prosenttiluvun suureneminen miltei kaikilla äänestysalueilla sekä sitten oikeiston heikkeneminen. Kadetit ovat ensimmäisellä sijalla, he saivat 28.798 ääntä (kun lasketaan heidän ehdokaidensa saamien äänten enimmäismäärät). Toisella sijalla on vasemmistoblokki, joka sai 16.703 ääntä. Kolmannella lokakuulaiset, 16.613 ääntä. Neljännellä monarkistit, 5.270 ääntä.

Siis Moskovaan verrattuna suuri askel eteenpäin. On vallattu yksi äänestysalue. Kolmannelta sijalta ehdokaslistojen joukossa vasemmistolaiset ovat siirtyneet toiselle sijalle. Vasemmistoblokin saamien äänten prosenttiluku oli Moskovassa 13 prosenttia. Pietarissa se on miltei kaksi kertaa suurempi — 25 prosenttia.

Tässä oli tietysti merkitystä sekä jonkinverran laajemmalla agitaatiolla että sillä poliittisella vaikutuksella, mikä oli Duuman yleisillä vaaleilla, joissa vasemmistolaisia valittiin paljon enemmän kuin oli odotettu. Moskovassa ei ainoakaan jokapäiväinen lehti julkaissut vasemmistoblokin valitsijamiesten luetteloja. Pietarissa niitä julkaisivat useat lehdet: kerrotaan „Tovarishtsh” lehden jopa suurentaneen varsin huomattavasti painosmääräänsäkin juuri „vasemmistolaistumisensa” jälkeen. Moskovassa ei ollut toimistoja, joista olisi voinut saada tietoja ja täyttää vasemmistolistoja.

Pietarissa oli. Moskovassa suurin osa pikkuporvarillisista pieneläjistä uskoi kadettien loruun mustasotnialaisvaarasta. Pietarissa tuli jo selvästi ilmi, että tuo pikkuporvarien ja opportunistien usko on alkanut horjua.

Esitämme tietoja äänestysalueittain ottaen joka paikassa eri listojen ehdokkaiden saamien äänten enimmäismäärät („Retshin” numerotiedot):

Pietarin kaupungin äänestysalueet	Suurin äänimäärä, minkä saivat				Kadettien ja vasemmiston äänimäärän erotus	Montako ääntä meidän olisi pitänyt voittaa kadeteilta päästäksemme voitolle?
	Kadetit	Vasemmis- tobioikki	Lokakuu- laiset	Monar- kistit		
Spasskajan	3.397	1.644	1.514	624	—1.753	877
Narvan	2.377	1.643	1.326	307	— 734	368
Liteinyin	2.776	919	2.153	667	—1.857	929
Kolomenskajan.....	1.318	1.122	1.068	236	— 196	99
Vasiljevski Ostro- vin.....	2.313	1.949	2.102	418	— 364	183
Rozhdestvenska- jan	2.784	1.325	1.195	537	—1.459	730
Kasaanin	1.749	589	998	201	—1.160	581
Amiraliteetin	955	246	725	196	— 709	355
Moskovan	4.100	1.702	2.233	706	—2.398	1.200
Al. Nevskin.....	2.735	1.421	799	588	—1.314	658
Pietarinpuolen.....	3.282	2.754	1.851	541	— 528	265
Viipurinpuolen	1.012	1.389	649	249	+ 377	—
<i>Kaikkiaan</i>	28.798	16.703	16.613	5.270		Viidellä ei- toivottomal- la äänes- tysalueella 1.573 ääntä

Näistä tiedoista voidaan tehdä useita mielenkiintoisia johtopäätöksiä.

Ennen kaikkea — „mustasotnialaisvaarasta”. Vaalit todistivat, ettei sitä ole. Meidän tavantakaiset lausuntomme ja varoituksemme, joita kaikki bolshevikit toistelivat aina „Ternii Truda”⁴¹ ja „Zrenije”⁴² lehtiä myöten, osoittautuivat täydellisesti paikkansapitäviksi.

Mustasotnialaiset eivät voineet Pietarissa mennä läpi, jakaantuivatpa äänet kadettien ja vasemmiston kesken *miten tahansa!*

Eikä siinä kaikki. Vaikkapa lokakuulaiset ja monarkistit olisivat olleet yhdessäkin (mikä on mahdoton asia varsinkin Pietarissa, jossa saksalaiset lokakuulaiset Vas. Ostrovilla olivat vähällä riitaantua jopa Lokakuun 17 päivän liitonkin kanssa), niin sittenkään mustasotnialaiset eivät olisi voineet *voittaa* Pietarissa! Sen näkee jokainen, ken vaivautuu suorittamaan aivan yksinkertaisia laskelmia edellä esitetyillä numeroilla. Kadettien ja vasemmiston äänten summa (45 ja puoli tuh.) ylittää *enemmän kuin kaksinkertaisesti* lokakuulaisten ja monarkistien äänten summan (22 tuh.). Jakaantuivatpa äänet näiden neljän ehdokaslistan kesken millä ajateltavissa olevalla tavalla hyvänsä, ottivatpa oikeistolaiset minkälaisia „askeleita” tahansa, ei mustasotnialaisvaaraa ollut.

Pikkuporvarit — narodnikit ja opportunisti-sosialidemokraatit, jotka huusivat kadettien perässä mustasotnialaisvaarasta, — *pettivät kansaa*. Sanoimme sen ennen vaaleja. Vaalit *todistivat* meidän olleen oikeassa.

Pietarilainen selkärangattomuus ja pikkuporvarilliselle intelligentille ja pieneläjälle ominainen poliittinen lyhytnäköisyys tulivat näkyviin teoissa. Pietarin vaalit olivat kuitenkin *kadettien säilyttämien ja petkuttamien pieneläjien* vaalit, vaikeivät läheskään siinä määrin kuin Moskovan vaalit. Koko kirjallisuus, „Retsch” lehdestä aina „Tovarishtsh” lehteen asti, joka alakuloisena puolusti vasemmistoblokkia (puolusteli myötätuntoaan vasemmistoa kohtaan?), oli Pietarin vaalien edellä tulvillaan tietoja, jotka todistavat sitä, kuinka kadetit ja kadettien säestäjät peloitelivat pieneläjiä keksimällään mustasotnialaisen äänestyksen vaaran aaveella.

Kadetit torjuivat heitä vasemmalta uhanneen vaaran huutamalla mustasotnialaisen äänestyksen vaarasta, mutta itse kävivät samaan aikaan Stolypinin luona ja lupasivat hänelle, että he viisastuvat, tulevat lojaalisemmiksi, erkaantuvat vasemmistolaisista. Tämän päivän (helmikuun 9 päivän) „Tovarishtsh” lehden sanojen mukaan Stolypin itse on tunnustanut *tietävänsä* yhtä ja toista tuosta kadettien kääntymisestä oikealle!

Edelleen. Pietarin vaalien tulosten perusteella käy mahdolliseksi vastata kysymykseen: mitä nämä vaalit antoivat meille? onnistuiko meidän suoralla, kadettivastaisella propagandallamme herättää *uusia* kerroksia niiden valitsijain

joukossa, jotka aikaisemmin olivat välinpitämättömiä, ja saada ne mukaan poliittiseen elämään? missä määrin saimme *vieroitetuksi* liberaalien perässä laahustavia pikkuporvareita liberaaleista ja vedetyksi heitä proletariaatin puolelle?

Tehdäksemme tästä johtopäätöksen rinnastamme ennen kaikkea tietoja kadettien ja vasemmiston vuosina 1906 ja 1907 saamista äänistä (maxima *, kuten ennenkin).

Saatujen äänien määrä (suurin)

Pietarin kaupungin äänestysalueet	Vuonna 1906	Vuonna 1907			Viimeisen ja ensimmäisen sarakeen erotus
	Kadetit	Kadetit	Vasem- misto- laiset	Yhteen- sä	
Spasskajan	5.009	3.397	1.644	5.041	+ 32
Narvan	3.578	2.377	1.643	4.020	+ 442
Liteinyin	3.767	2.776	919	3.695	- 72
Kolomenskajan	2.243	1.318	1.122	2.440	+ 197
Vas. Ostrovin	3.777	2.313	1.949	4.262	+ 485
Rozhdestvenskajan	3.393	2.784	1.325	4.109	+ 716
Kasaanin	2.242	1.749	589	2.338	+ 96
Amiraliteetin	1.553	955	246	1.201	- 352
Moskovan	5.124	4.100	1.702	5.802	+ 678
Aleks. Nevskin	2.991	2.735	1.421	4.156	+1.165
Pietarinpuolen	4.946	3.282	2.754	6.036	+1.090
Viipurinpuolen	1.988	1.012	1.389	2.401	+ 413
<i>Yhteensä</i>	40.611	28.798	16.703	45.501	+4.890

Näistä tiedoista käy aivan selvästi ilmi, millainen suhde oli opposition puolesta ja vallankumouksen puolesta annettujen äänten välillä v. 1906 ja v. 1907. Voittamistamme 17 tuhannesta äänestä (pyöreissä luvuissa) me valtasimme noin 12 *tuhatta* kadeteilta ja noin 5 *tuhatta* saimme aikaisemmin välinpitämättöminä pysyneiden (osaksi boikottia harjoittaneiden) joukosta.

Tässä yhteydessä kiinnittää heti huomiota ero „toivottomien” äänestysalueiden, s.o. sellaisten, joilla me v. 1907 nähtävästi emme voineet voittaa minkäänlaisin voimanpon-

* — enimmäismäärät. *Toim.*

nistuksiin, ja ei-toivottomien äänestysalueiden välillä. Niinpä esimerkiksi Amiraliteetin ja Liteinyin äänestysalueet ovat „toivottomien” etunenässä. Kadettien äänen ylivoima meikäläisiin nähden on tavattoman suuri. Millä se on selitettävissä?

Syy on selvä. Edellisessä väestön muodostavat virkamiehet, jälkimmäisessä suurporvaristo („Ternii Truda” mainitsi siitä *ennen* vaaleja). Missä ei ole kauppa- ja teollisuusproletariaattia, missä virkamiehet ovat enemmistönä, — siellä trudovikkien tukema sosialidemokratia ei voinut voittaa. Siellä äänestäjien lukumääräkin pieneni: puuttui kiinnostusta! Siellä me voitimme vasemmistoblokin puolelle *vain* noin neljännesosan kadettien äänistä.

Toisessa kohtiossa ovat ei-toivottomat äänestysalueet, joilla sosialidemokratia trudovikkien tukemana herätti *joukon* uusia aineksia, nosti kaupunkilaisköyhälistön suosta ja horroksesta politiikkaan. Sellaisia ovat Aleksander Nevskin ja Pietarinpuolen äänestysalueet. Siellä mustasotnialaisia *vastaan*, s.o. yhteensä kadettien ja vasemmistolaiten puolesta, äänestäneiden äänimäärän lisäys on *toista tuhatta* kummallakin äänestysalueella. *Suuri* osa vasemmiston äänistä siellä ei ole kadeteilta voitettuja, vaan *uusia*. Taistelun ääni, sosialidemokratian ja trudovikkien ääni herätti sen, jota kadetin äitelän maireaa ääni ei ollut saanut hereille.

Pietarinpuolen äänestysalueella meidän olisi pitänyt voittaa kadeteilta kaikkiaan 265 ääntä, ja me olisimme voittaneet. 2.754:n lisäksi 265, — on selvää, että voitto oli täysin mahdollinen. Ja selvää on sekin, että se kaupunkilaisköyhälistö, joka ei ole läheskään proletaaristyyppistä, kauppa-apulaiset, ajurit, pienvuokralaiset, *nousi* siellä kannattamaan vasemmistoa. On selvää, että trudovikkien tukeman sosialidemokratian kehoitus ei mennyt hukkaan, että siellä on varsin runsaasti niitä väestöaineksia, jotka saattavat mennä kadetteja pitemmälle, kauemmas vasemmalle kuin kadetit.

Al. Nevskin äänestysalueella taistelu oli moninkerroin vaikeampaa. Voiton saavuttamiseksi olisi pitänyt voittaa kadeteilta 658 ääntä. 658 ääntä 1.421:n äänen lisäksi — se on melko suuri luku, mutta kuitenkin *vähemmän kuin puolet*. Meillä ei ole oikeutta pitää toivottomina sellaisia

äänestysalueita, joilla äänimäärämme suurentaminen puolitoistakertaiseksi olisi tuottanut meille voiton.

Kolomenskajan äänestysalue olisi helposti voinut tuottaa meille voiton: sitä varten olisi pitänyt voittaa kadeteilta ainoastaan 99 ääntä. Vasiljevski Ostrovin äänestysalueella, jossa kolmella tärkeimmällä — kadettien, lokakuulaisten ja vasemmiston — ehdokaslistalla oli miltei yhtäläinen menestys, me olisimme päässeet voitolle, jos olisimme valloittaneet kadeteilta 183 ääntä. Narvan äänestysalueella olisi voiton saavuttamiseksi pitänyt voittaa kadeteilta 368 ääntä.

Yhteenveto. Vasemmistoblokki Pietarissa sai *epäilemättä* puolelleen kauppa-apulaiset ja kaupungin pikkuporvarit, *nosti* osan heistä ensi kertaa poliittiseen elämään ja *vieroitti* varsin huomattavan osan heistä pois kadeteista.

Pietarin vaalit *ovat peruuttamattomasti kumonnet* sen auttamattoman toivottoman mielipiteen, että sillä väliasteella, jolloin trudovikit tukevat sosialisteja, sosialidemokraattiset aatteet ovat kauppa- ja teollisuuslaitosten palveluskuntalaisille käsittämättömiä. Jos vain tahdomme ja osaamme, niin me *voimme* herättää jokaisella pääkaupungin äänestysalueella satoja ja tuhansia kaupunkilaisköyhälistön joukosta poliittiseen *taisteluun*. Me *voimme* vieroittaa jokaisella äänestysalueella satoja kauppa-apulaisia, konttoristeja j.n.e. Stolypinin kanssa kauppoja hierovien liberaalisten porvarien puolueesta. On tehtävä herkeämättä työtä siihen suuntaan — ja petturikadetin hegemonia kaupunkilaisköyhälistön suhteen *tulee kumotuksi*. Kadetit eivät kestä vielä yhtä vaalitaistelua vasemmistoblokkia vastaan Pietarissa! Nykyisen vaalilain vallitessa heidät lyödään perinpohjin, jos he uusia kuukausia kestävänsä „stolypinilaisen” agitaation ja miljukovilaisen kaupanhieronnan jälkeen lähtevät vielä kerran taisteluun!

Tosiaankin. On helppo huomata, että vasemmistoblokkilta puuttui näissäkin vaaleissa hyvin vähää voiton saamiseksi. Toivottomia olivat vain Amiraliteetin, Liteinyin, Spasskajan, Rozhdestvenskajan, Kasaanin ja Moskovon äänestysalueet. Kaikilla näillä kuudella äänestysalueella meidän olisi pitänyt suurentaa äänimäärämme *enemmän kuin puolitoistakertaisesti*, — tuskin se lienee mahdollista, kiihdyttäköönpä vaaliagitaatiota, kirjallisuuden levitystä y.m. kuinka tahansa (tai oikeammin sanoen se on mahdollista, mutta ei stolypinilaisen kenttäoikeuteen nojaavan

vaalivapauden vallitessa!). Kaksi ensin mainittua äänestysaluetta on sosialidemokraateille ja trudovikeille yhteiskunnallisesti luoksepääsemättömiä. Neljällä jälkimmäisellä äänestysalueella meillä on mahdollisuuksia, mutta meidän toimintamme kauppa- ja teollisuustoimitsijain keskuudessa on ollut siellä vielä liian, liian heikkoa.

Yhdellä äänestysalueella muista kuudesta me voitimme heti vasemmistoblokin esiintyessä ensi kertaa. Neljällä äänestysalueella meidän olisi pitänyt voiton saamiseksi voittaa kadeteilta kaikkiaan vain 99—368 ääntä. Yhdellä äänestysalueella olisi pitänyt voittaa 658 ääntä. Näillä viidellä äänestysalueella olisi tarvinnut voittaa kadeteilta 1.573 ääntä — ja vasemmistoblokki olisi voittanut, se olisi valloittanut koko Pietarin!

Tuskinpa kukaan tohtii sanoa, että 1.573 äänen voittaminen viidellä äänestysalueella olisi ollut sosialidemokraateille ylivoimainen tehtävä, jos he olisivat toimineet yksimielisesti, — jos opportunistit, jotka hieroivat kauppoja kadettien kanssa, eivät olisi viivyttäneet kovin kauan vasemmistoblokin muodostamista, — jos *menshevikkien erkaantunut osa ei olisi esiintynyt rikkurina vasemmistoblokkia kohtaan*.

Mikä on rikkuri? Henkilö, joka on sidottu taistelevaan proletariaattiin ja yhteisen taistelun hetkellä kamppaa proletariaattia.

Sopivatko nuo tuntomerkit erkaantuneeseen menshevikkiin? Tietysti sopivat, sillä hän on rikkonut Pietarissa sosialidemokraattisen järjestön yhtenäisyyden, aiheuttanut epäsopua taistelevien riveissä, loikannut kadettien puolelle taistelun ollessa kuumimmillaan ja vihdoin *suoranaisesti häirinnyt* meitä vieläpä vasemmistoblokin muodostamisen jälkeenkin. Riittää, kun palautetaan mieleen, että vasemmistoblokki muodostettiin tammikuun 25 p:nä ja että erkaantuneet menshevikit kehoittivat tammikuun 28 p:nä „Tovarishtsh” lehdessä pidättäytymään viidellä äänestysalueella! Helmikuun 1 p:nä nuo samat menshevikit („Retsh”) julkaisivat vetoimuksen, joka peloitteli pienelää mustasotnialaisvaaralla!

Eikä siinäkään vielä kaikki. Tämän päivän „Retsh” lehdessä 3:nnessä sivulla olevasta *Pietarinpuolen* vaalien kuvauksesta saamme lukea: erääseen vaalilippuun oli kirjoitettu: „*Pidättäydyn äänestyksestä. Menshevikki*”.

Ajatelkoot lukijat perinpohjin, mitä tämä esimerkki merkitsee!

Tammikuun 28 p:nä menshevikit julkaisivat „Tovarishtsh” lehdessä erkaantuneen osan toimeenpanevan elimen päätökset. Noiden päätösten VI pykälässä *Pietarinpuolen* äänestysalue on suoraan *poistettu* niiden äänestysalueiden joukosta, joissa on mustasotnialaisvaara.

VI pykälässä sanotaan suoraan, että Pietarinpuolen äänestysalueella on tarkoituksenmukaista tehdä sopimus vasemmiston kanssa. III pykälässä sanotaan suoraan, että vaikkei sopimusta vasemmiston kanssa solmittaisikaan, niin menshevikit kehoittavat äänestämään vasemmistolaisia siellä, missä ei ole „ilmeistä” mustasotnialaisvaaraa. *Ja kuitenkin* „menshevikki” *pidättäytyy* Pietarinpuolen äänestysalueella!! Mitenkäs erkaantuneet menshevikit menettelivät muilla äänestysalueilla?

Kuinka sitten tämän jälkeen voidaan olla tunnustamatta sitä *tosiasiaa*, että nimenomaan menshevikkien erään osan rikkuruus *teki tyhjäksi* vasemmistoblokin vaalivoiton Pietarissa, jossa ei ollut lainkaan mustasotnialaisvaaraa?

Olkoot siis pikkuporvariston häilymiset ja petokset opiksi proletariaatille. Me tulemme aina nostamaan järkähtämättömästi ja rohkeasti *oman* lippumme enemmän kuin toiset. Me tulemme aina kutsumaan pikkuporvareita liberaalien siipien suojasta proletariaatin puolelle. Ja tämä taktiikka — ainoa vallankumouksellinen proletaarinen taktiikka porvarillisessa vallankumouksessa — tuottaa meille voiton joka kerta, kun poliittinen joukkotaistelu vilkastuu.

Saratovissa ja Nizhnissä saatiin ensimmäinen voitto⁴³; Moskovassa ja Pietarissa tehtiin ensimmäinen rynnistys. Riittää, herrat kadetit! Liberaalisten tilanherrojen ja porvarillisten asianajajain harjoittamalle kaupunkilaisköyhälistön petkuttamiselle tulee loppu. Sättikööt Stolypinit ja Miljukovit „punaista rääsyä”. Sosialidemokratia seisoo taistelupaikallaan punaisine lippuineen kaikkien työätekevien ja riistettyjen edessä.